

DIMITROVAC

DIMITROVISTA-DIMITROVAK

Broj. 11

LIST BATALJONA "DIMITROV"

5 december 1937

¡ADELANTE! ¡NAPRED!

BRIGADA "DIMITROV"

Nuestros camaradas de los países de Yugoslavia, como de todos los Balcanes, han luchado y luchan como dignos hijos del pueblo trabajador, como dignos descendientes de sus antepasados amantes de la libertad. Hemos glorificado los nombres de nuestros pueblos, tanto en España como en el extranjero. Pero este nombre no ha llegado hasta su expresión total como el nombre de una unidad militar de operación independiente. Nuestros camaradas de los países de Yugoslavia han hecho el milagro del heroísmo y por esto se los han disputado, por combatientes excelentes, cada Comandante y cada unidad militar. Por esto y por nuestra pésima organización en la venida a España, la formación de nuestras unidades más grandes ha avanzado poco de prisa.

Pero, a pesar de estas dificultades, se ha llegado a la formación de nuestros batallones. Nosotros tenemos hoy no solamente las compañías "Matia Gubeč", "Yvan Cankar", etc., o la Batería Antitanque "Petko Miletich", sino que también tenemos grandes unidades militares, como el Batallón "Diura Diakovich", y junto con los checos el Batallón "Dimitrov". Estas unidades nuestras se han mostrado en los combates de Jarama, Brunete, en el frente de Aragón, etcétera, como unas de las mejores unidades militares y han recibido la aprobación de todos los especialistas militares. Los fascistas las conocen también. Ellos ya lo saben. Donde se muestran los de "Dimitrov", los de "Diakovich", allí los fascistas ya no avanzan más. Solamente retroceden si les llevan piernas pronto y huyendo; ellos no gritan, como siempre ante nosotros, "rojos", sino "rusos", convencidos que de esta manera saben luchar solamente los rusos.

Hoy nosotros hemos crecido tan numéricamente y fortalecidos en organización, que podríamos, junto con los checos, formar una Brigada *Eslavo-Balcánica*. Los batallones "Dimitrov", "Diakovich", y compuesto solamente de checos el batallón "Masaryck", podrían ser el fundamento de esta nueva Brigada.

Esta Brigada debería llevar el nombre del luchador, sin temor,

contra el fascismo, hijo del gran pueblo búlgaro, JORGE DIMITROV. Esta nueva Brigada podría continuar las gloriosas tradiciones de los Batallones "Dimitrov" y "Diakovich".

El batallón checo será también, sin duda, uno de los excelentes batallones. Los checos y los polacos se han mostrado en todos los combates como luchadores excelentes. La Compañía "Jan Ziska", del Batallón "Dimitrov", se ha destacado no solamente por el heroísmo, sino también por el conocimiento militar.

El 4 de noviembre ha salido el Decreto del Comandante de la División para hacer un grupo de dos batallones, como el signo de la posible organización de la nueva Brigada.

Este hecho nos alegra mucho. Esto alegrará igualmente a todos los antifascistas internacionales. Nuestra nueva Brigada será la fuerza atractiva para los nuevos voluntarios, especialmente para nuestros compatriotas, para los búlgaros y otros balcaneses. Al lado de esto, la organización de esta Brigada tendrá un gran signo político, que se basará en esto: Que los checos, eslovacos y los mejores hijos de los países de Yugoslavia manifiesten en hecho sus intereses comunes en la lucha contra el fascismo hitleriano-alemán. La nueva Brigada "Dimitrov", donde podrían ser concentrados los mejores hijos de todos los pueblos de los países de Yugoslavia, significaría más claro el protesto de todos nuestros pueblos contra la política de traición y antipopular del Gobierno Stoyadinovich, que con su actividad hace el camino del fascismo alemán e italiano en Yugoslavia y en los Balcanes.

B. MASLARICH

Zivio narodni sporazum!

Zivila narodna omladina i njeno jedinstvo!

Dolje falsifikatori narodne i omladinske volje!

Dolje fasizam i rat!

Iz proglasa radikalne, demokratske, zemljoradnicke, samostalno-demokratske, radnicke i studentske omladine u Jugoslaviji.

BRIGADA DIMITROVA

Nasi ljudi iz zemalja Jugoslavije, pa i celog Balkana borili su se i bore se kao dostojni sinovi radnog naroda, kao dostojni potomci svojih slobodoljubivih predaka. Mi smo proslavili ime nasih naroda kako u Spaniji, tako i u inostranstvu. Ali to ime nije došlo do svog potpunog izražaja kao ime jedne samostalne vojne jedinice. Nasi drugovi iz zemalja Jugoslavije pravili su cuda od junastva i zato se za njih kao za odlične borce otimao svaki komandant i svaka vojna jedinica. Zbog toga, a i zbog naseg ne bas najbolje organizovanog dolaska u Spaniju stavaranje nasih krupnijih vojnih jedinica napredovalo je sporo.

Ali nasuprot svih teskoca doslo je ipak do formiranja nasih bataljona. Mi danas imamo ne samo cetu "Matije Gupca", "Ivana Cankara" itd. ili antitankovsku Bateriju "Petka Miletica", vec mi danas imamo takve krupne vojne jedinice kao sto je bataljon "Djure Djakovica" i, u zajednici sa Cesima, bataljon "Dimitrova". Te nase jedinice pokazale su se u borbanama na Harami, kod Brunete, na Aragonskom frontu itd. kao jedne od najboljih vojnih jedinica i dobile priznanje svih vojnih strucnjaka. Fasisti ih takodje poznaju. Oni vec znadu: gde se pojave "Dimitrovci", gde se pojavi "Djakovic" — tu fasist napred ne moze; Samo nazad, — ako ga brze noge iznesu. I bjezeci, oni pred nasima

ne vicu kao obicno "rohos", nego "rusos" — uvjereni, da im takvi mogu zapapriti samo Rusi.

Danas smo toliko brojem porasli i organizaciono ojacali da bismo mogli, u zajednici sa Cesima, stvariti *slavensko-balkansku brigadu*. Bataljoni "Dimitrov", "Djakovic" i cisto ceski bataljon "Masarik" bili bi osnovica za tu novu Brigadu. Ta bi brigada morala nositi ime neustrasivog prvoborca protiv fasizma i velikog sina bugarskog naroda, *Georgija Dimitrova*. Ta nova brigada bi proizvela slavnu tradiciju bataljona "Dimitrov" "Djakovic". Ceski bataljon "Masarik" bice takodjer, nesumnjivo, jedan odlican bataljon. Cesi i Poljaci su se u svim bojovima pokazali kao odlicni borci. Ceta "Jan Ziska" u bataljonu "Dimitrov" odlikovala se ne samo hrabroscu, nego i vojnom vestinom.

4. novembra o. g. izašlo je naredjenje komandanta divizije o stvaranju grupe iz dvaju bataljona. Taj dogadjaj nas neobicno raduje. To ce obradovati i sve antifasiste van Spanije. Nasa nova brigada bice privlacna sila za nove dobrovoljce, osobito za nase zemljake, pa Bugare i druge Balkance. Osim toga stvaranje ove brigade imalo bi veliko politicko znacenje, koje se sastoji u tome, sto bas Cesi, Slovaci i najbolji sinovi naroda iz zemalja Jugoslavije manifestuju na delu svoje zajednicke interese u borbi protiv nemacko-hitlerovskog fasizma. Nova brigada "Dimitrova", u kojoj bi bili skoncentrisani najbolji sinovi svih naroda u zemljama Jugoslavije, znacila bi vidljiviji protest svih nasih naroda protiv izdajnicke i protunarodne politike Stojadinoviceve vlade koja svojim drzanjem krei put nemackom i talijanskom fasizmu u Jugoslaviji i na Balkanu.

B. MASLARICH

O dvadesetoj godišnjici Oktobarske Revolucije.

NOVI SVIJET

Hiljade godina je radni narod težio da nađe izlaza iz ropstva i nevolje. O tome su sanjali okovani u lance robovi, o tome su sanjali vezani uz zemlju kmetovi, o tome su sanjali siromasni zanatlije i nadnici. Masta o oslobodjenju porodila je pricu o "zlatnom vijeku". Najplemenitiji duhovi covjeka docaravali su utopijske slike pravednog društvenog poredka, u kome ce ljudi biti sretni.

Stotine puta su natjerane u ocaj ugnjetene narodne mase podizale zastavu ustanka da obore vlast ugnjetaca i stotine puta su pretrpjele poraz. "Okovi ropstva ostajali su citavi, ili su stare okove zamjenjivali novi, jednako teski i sramotni." (Staljin.)

Gladovanje i preteski rad, tamnice i vjesala, ratovi, nezaposlenost, ponizeno ljudsko dostojanstvo... kakovih sve muka nije podnio radni narod!

I tako je trajalo sve dotle, dok neumoljivi istorijski razvitak nije stvorio materijalne uslove za oslobodjenje radnog naroda od svih

i svakih okova: modernu industriju i radnicku klasu — proletere.

Radnicka klasa, dosavsi preko svojih genija MARKSA i ENGELSA do spoznanja o mogucnosti i putevima oslobodjenja, dosavsi do svijesti o svojoj historijskoj misiji oslobodjenja, ustala je, predvodjena nastavljacima djela Marksa i Engelsa — LENJINOM i STALJINOM — i razbila okove, koji su stezali nju i sav radni narod uopce.

Izvojevavsi u oktobru 1917. slobodu, ruski odred medjunarodne radnicke klase poveo je sve nacije i sav radni narod negdasnje carske Rusije na izgradnju socijalizma, na izgradnju novog društvenog poretka u kome nece biti izrabljivanih i ugnjetenih, na izgradnju novog svijeta, u kome ce ljudi biti sretni.

I za dvadeset godina — teskih i preteskih, osobito u pocetku, ali brzo prohujalih dvadeset godina — narodi negdasnje carske Rusije izgradili su jedan potpuno novi svijet: *Savez Sovjetskih Socijalistickih Republika*.

Taj svijet obuhvaca oko jedne

sestine zemaljske kugle — 21 milion Kvadratnih kilometara i blizu jedne desetine njenog stanovnistva — 180 miliona dusa.

Na toj teritoriji vlada sloboda. Medju tih 180 miliona vlada najveca dosad moguca jednakost, vlada princip: svako po sposobnostima —, svakom po radu. Medju 150 naroda, koji naseljavaju SSSR, vlada istinsko bratstvo. Staljiniski Ustav, osnovni zakon Sovjetske zemlje garantuje svakom njenom stanovniku pravo na rad, na odmor, na obrazovanje, na osiguranje u slucaju ma kakove nesrece ili u starosti. U toj zemlji zena imade potpuno jednaka prava sa muskarcem, u toj zemlji su djeca prva i najprecia briga drzave i drustva — u toj zemlji zive ljudi sretno.

Tu zemlju zasticava, osim proletera i radnog naroda svega svijeta, jos milion i po vlastitih bajoneta, koje cuvaju njene granice danju i nocu, i jos blizu 15 miliona obucenih rezervnih vojnika koji su u svako doba gotovi stati pod oruzje i poloziti zivot za svoju socijalisticku domovinu.

Sovjetsku zemlju obradjuje i hrani 245 hiljada kolektivnih i drzavnih gazdinstava — kolhoza i sovhoza. Stanovnike te zemlje odijeva, obuva i snabdijeva svim potrebama kulturnog covjeka 40-50 hiljada fabrika.

Sovjetska zemlja ima najvise zeljeza, najvise uglja i petroleja, najvise zlata na svijetu.

Na nebu Sovjetskog Saveza kruze hiljade i hiljade aeroplana koji sluze, kao i sve druge snage SSSR jedino i iskljucivo stvari progressa i mira, stvari slobode i sreće citavog covjeka.

Sovjetskoj zemlji mjestimice nedostaje jedino — radne snage!

I ova velika zemlja, koja je danas po ukupnoj moci svoje proizvodnje prva u Evropi i druga u svijetu, ta velika zemlja stoji uz nas. S nama je Novi Svijet, Sovjetski Savez, s nama je citavo napredno covjeka.

Sovjetski Savez je nepobjediv i mi smo nepobjedivi!

Zivio nepobjedivi Sovjetski Savez!

Zivio vodja sovjetskog naroda veliki STALJIN!

K. A.

NAJMANJE, STO SVAKO TREBA DA ZNA O SPANJIJI

Treba znati, da Spanija zauzima najveći dio t.z.v. Pirinejskog poluostrva i da teritorij španjolske republike iznosi nešto više od pola miliona kvadratnih kilometara.

Treba znati, da k Spaniji, osim teritorije na poluotoku, pripadaju Balearski i Pitueski otoci uz istočnu obalu Pirinejskog poluotoka (Minorka, Majorka, Ibiza, Formentor i nekoliko manjih otoka — svega oko 5 hiljada kvadratnih kilometara) i Kanarski otoci blizu zapadne obale Afrike (oko 7 i po hiljada kvadratnih kilometara).

Maroko, koji se nalazi na sjeverozapadnom kraju Afrike, zatim neki sitni dijelovi Afrike i jos sitniji Amerike spadaju u španjolske kolonije.

Treba znati, da ukupni broj stanovništva Spanije iznosi oko 25 miliona, da Spaniju naseljavaju Španjolci (gotovo 20 miliona), Katalonci (više od 2 miliona), zatim Baski (800.000) i Galicijci (oko 2 miliona); da su španjolski, katalonski i galicijski jezik srodni i spadaju u veliku grupu t.z.v. romanskih jezika — a da je jezik Baska posebni jezik, koji stoji najbliže jezicima nekih kavkaskih

naroda. Zato se smatra, da su Baski potomci onih plemena, koja su naseljavala Evropu jos davno prije pocetka nase civilizacije.

Treba znati da je medju historijskim pokrajinama a Spanije Kas-

tilija, koja se dijeli na staru i novu, postavljena kao kolijevka španjolske narodnosti i zato se španjolski jezik cesto naziva kas-tiljskim jezikom (castellano).

Treba znati, da vecu polovinu

IZBORI U SSSR

12. decembra biti ce u Sovjetskom izbori u Vrhovni Sovjet, najvisi organ Sovjetske vlasti. Izbori ce biti na temelju novog ustava — sveopci, jednaki i izravni pri tajnom glasanju.

U svim predusecima, kolektivima, u jedinicama Crvene Vojske itd. vec se tjednima diskutuje o izborima. Svuda se provodjaju kursevi i daju razjasnjenja o birackim pravilima. Jer izbori u Sovjetskoj Uniji ne znace samo predaju izborne cedulje, nego uestnost u drzavnoj upravi.

Bilo bi suprotno principima demokratije kad ne bi svaki birac

tacno znao svoja prava. Zato su svuda osnovani kruzoci u kojima se izucava izborna pravo, upoređuje biracko pravo u Sovj. Savezu sa birackim pravima u inostranstvu.

Svaki gradjanin Sovj. Saveza iznad 18. godina, musko i zensko ima pasivno i aktivno pravo glasa. Takovih gradjana ima oko 100 miliona.

Istaknute su vec candidature Staljina, Molotova, Vorosilova, Kalinjina, Budjonog, Jezoga i nekoliko stotina drugih zaslužnih partijskih i vanpartijskih boljševika.

Nas narod ce se boriti do kraja. Do unistenja fasizma. Do istrebljenja invazora. Do unistenja Franka.

(Izlista «Mundo Obrero»)

K. A.

CETA IVANA CANKARJA Ozbiljni ljudi o neozbiljnim stvarima

MARSIRA

Slovenski fantje smo bili do sedaj raztreseni po vseh internacionalnih bataljonih in brigadah. Marsikateri se bojuje tudi v spanskim bataljonih rama ob rami z nasimi junaskimi spanskimi sodrug. To je imelo za nas marsikatero neugodnost. Veckrat nam je bilo teško zaradi komande, teške so bile sveze med nami, teško; smo dobivali nase casopise in literature in nezadostno je bilo nase delo za politico in kulturno izobrazbo. Tudi smo zeleli, da se kaj vec izve o nasih zrtvah in bojih ter da nas trud služi v spodbudo vsemu slovenskemu delovnemu ljudstvu za nepopustljiv boj proti krvolocnemu fasizmu. Ker smo prisli na spansko fronto pripadniki skoro vseh slovenskih strank in političnih smeri, smo zeleli tudi, da bi bili slovenskemu delovnemu ljudstvu za vzgled, kako naj se napravi enotna ljudska fronta proti fasisticki posasti v nasi lastni dezei. Zato smo ze od samega zacetka stremeli k temu, da si postavimo svojo enoto. Iz raznih razlogov, ki so vtemeljeni v tukajšnjih razmerah in dosedanjem vojnom poločaju, tega do sedaj nismo mogli doseći. Toda danes je vojska spanskoga delovnega ljudstva silna in mogocna in tako je prisel tudi trenutak, ko se nam je nasa stara srečna želja izpolnila.

Nasa ceta Ivana Cankarja, ce-

ta nasega velikega pisatelja, pesnika in politika, marsira. To damo na znanje vsej slovenski javnosti, vsemu slovenskemu proletariatu, vsemu slovenskemu delovnemu ljudstvu. To je prva njegova vojsko organizirana ceta. In kaker je bil Ivan Cankar neustrasljiv bojevnik za pravice vseh ponizanih in razzaljenih proti slovenski reakcionarni buržuaziji, kakor je on vsikdar visoko drzal zastavo slovenskega proletariata, tako hocemo tudi mi slediti njegovemu svitlemu vzgledu in biti vzgled vsemu slovenskemu ljudstvu v boju proti nasemu zakletemu sovražniku.

Imamo odlične komandante, ki so se ze izkazali v mnogih krvavih in teških bojih. Nas komandant je sodrug Janez Radecan in nas politični komesar uJri Matetic, Belokranjec, dolgoletni organizator slovenskega proletariata v Kanadi. Oba junaka izpod Brunete, Quinto in Belchite. V strogi dobrovoljni proletarski disciplini hocemo zvesto izpolnjevati njuno komando na slavo in cast bataljona velikega nasage proletarskega voditelja in mucenika Gjure Gjakovica in nase kompanije ter vsega slovenskega naroda.

Ceta Ivana Cankarja marsire in njen trd korak mora cuti ves slovenski proletarijat, vse slovensko delovno ljudstvo, ves slovenski narod.

Pismo slovenskega zenskega drustva proti vojni in fasizmu

Dragi bratje in bojevnik! Zbrani na zabavi, katero so priredile slovenske zene, matere in dekleta Drustva "Proti vojni in fasizmu" v Sallaumines, katere dobicek bo sel za vazo pomoc, vam posiljamo slovenski in proletarski pozdrav in vam klicemo: Delu cast in oblast!

Tudi me, slovenske zene, matere in dekleta v tujini, se zavedamo svoje dolznosti do nasih bratov, ki se bore na spanskim bojiscih za svobodo spanskoga naroda, za svobodo vsega clovestva in tako tudi za svobodo nasega naroda in nas izseljencev.

Ne pozabite, da niste sami v tem teškem boju, z vami je vse ljudstvo, ki ljubi svobodo in pravico.

Majhen je nas slovenski narod, na zunaj predvsem poznan kot

narod hlapcev. Toda ta majhen narod je dal in daje tudi sedaj v Spanije junake, ki bodo ostali nepozabni nasemu narodu. Odlocnost in zdrzljivost nasih umorjenih bojevnokov proti fasizmu, Vulca in Fr. Fakina, in se nesteto padlih nasih rojakov v Spaniji naj vam bodo vzgled in pogum v boju s fasizmom! Storili bomo vse, da vam cim bolje pomagamo v tem teškem boju s prispevki za vas ter z bojem in delom v svojem kraju proti fasizmu. Vi pa držite cvrsto; zastavo svobode, da ta zastava zmaga na spanskim bojiscih in napravi grob svetovni fasisticki sodrgi!

Ziveli slovenski bojevnik na spanskim bojiscih in njihov kapitan Gustincic!

Zivela solidarnost antifasistov celega sveta!

Slovensko zensko drustvo. Proti vojni in fasizmu.

Sallauminee. Podpisana: **PERPAR STEFANIJA.**

Bio je jednom... — tako pocinju price.

Bio je jednom neki komitet za neintervenciju. U tom komitetu drzali su diplomate fasisticke Njemacke i fasisticke Italije dugacke govore o neuplitanju, a engleski i francuski diplomati slusali su ih netremice. Kad bi tutanj talijanskih topova i grmljavina njemackih avionskih bombi potresali zrak gospoda bi zatvorila prozore, da ne bi njihv mir bio narusen. Kad bi poslanik Sovjetske Unije, drug Majski, trazio obustavu vojne intervencije Italije i Njemacke, njemacki i talijanski diplomati protestirali bi sa lazanim patosom i pravom drskoscju, a engleski i francuski diplomati uvjeravali su klimajuci glavama da njima nije nista poznato o tome: trebalo bi sacekati oficijelne obavjesti...

Gernika je nestala u plamenu.

Skot se mogao roditi samo od skota a Bruno Musolini od Benita Musolinija

Evo izvadci iz knjige Bruna Musolinija koja se upotrebljava kao obavezno stivo u talijanskim fasistickim skolama. U njima on prica o svom ucescu u ratu u Abesiniji:

"Bio sam razocarano, vjerojatno zbog toga, jer sam ocekivao velike—velike eksplozije, kakve sam vidio u americkim filmovima. Ali abesinske kucice koje zu sagradjene iz lisca i granja ne mogu da zadovolje nikog ko ih bombarduje...

"Male, lako upaljive bombe, vrlo su me zadovoljile. Covjek vide barem plamen, vatru i dim. Citav kraj smo temeljito sagorjeli. Nazalost nije bilo vise tamo stanovnistva...

"Nikada nisam vidio vatre, premda sam uvijek treao za vatrogasnim kolima da ju vidim. Vjerojatno je neko znao ili cuo da je to moja slabost i jednom je bilo naredjeno eskadrili od 17 aeroplana da bombarduje Adis Abebu samo lakoupaljivim bombama...

"Zapalili smo citav grad i sve posumljene brezuljke, gajeve i sela. Bilo je vanredno zabavno... Bombe su eksplodirale u momentu kad su dotakle zemlju i nastala je odmah strasna vatra i bijeli dim, koji je sve naokolo obuh-

Almerija je pretvorena u rusevinu. Pod zastitom engleskih i francuskih brodova pristale su talijanske divizije u Biskaji i pretvorile Biskaju u gomilu rusevina, ali diplomate iz odbora za neuplitanje bili su jos uvijek na oficijalnoj jesti.

Videci to, Japan, koji radi u isto isto sto Hitler i Musolini u Spaniji, Japan se, — toko kao pozalio:

—Lako je, — veli, — generalu Franku. On ima komitet za neintervenciju, Ali meni, — veli, — ko ne pomaze.

Cuvsu za tu prituzbu Japana, ta gospoda, koja su organizovali komitet za neintervenciju u Spaniji, sazvala su t. zv. Briselsku konferenciju devet drzava. Ta konferencija radi isto, sto i pomenu komitet... Japan se vise ne zaljubljuje.

OZBILJNI LJUDI

vatao. I trava je gorjela. Smijao smo se zivotinjama ah, kako su trecale! Kad je masina za bacanje bombi bila prazna, pocao sam nam kom bacati bombe. Uvijek je bilo veselo. Htio sam pogoditi jednu seljacku kucicu, koja se nalazila medju drvecem, ali isprva niko ko nisam mogao. Htio sam pogoditi njen slamni krov—i konac sam ga pogodio. Jadnici, kad su vidjeli da im gori krov nad glavom, skakali su van i trecali i divljili...

"Onda smo letili u Dacun, gdje je bio sajam. Bilo je puno ljudi. I tamo smo bacili bombe. Uspjeli nam je napraviti vatreni obruc kojemu je bilo oko 5000 Abesinaca koji nisu mogli pobjeci. To je bilo za njih konac kao u paklu. Dacun se dizao u ogromnu visinu i plamen je postao crven od zapanjujućeg sunca..."

Izšla je iz stampe knjiga "Nuestros Españoles". Knjiga o borcima iz zemalja Jugoslavije koji pomazu svoju bracu Spanjolce da uniste fasizam. Knjigu ce dobiti svaki nas borac. Ko zeli da dobije sto prije neka ju trazi na adresu Dimitrovca.

REDAKCIJA

SPORAZUM

In politične skupine v Jugoslaviji

Najvažnejši dogodek zadnjega časa v Jugoslaviji je vsekakor sporazum med "Udruženjo Opozicije" (Radikalna Stranka, Demokratska Stranka in Zemljoradniška Stranka) in "Seljacko Demokratsko Koalicijo" (Hrvatska Seljacka Stranka in Samostalna Demokratska Stranka), ki je dosežen 8. oktobra t. l. Pogajanja za sporazum med temi političnimi strankami niso nova stvar. Takih poskusov je bilo mnogo, toda vsa taka prizadevanja so bila do zadnjega časa brez uspeha. Da so to pot uspela je treba vsekakor pripisati političnemu položaju, ki je nastal po sprejetju konkordata v Skupščini. UO, t. j. srbske demokratske stranke so obcutile, da je vprašanje konkordata razgibalo široke ljudske stranke v Srbiji in da jim dogodki lahko zrastejo preko glave in zato so se omevale v pogajanjih s SDK. Kaj vsebuje ta sporazum?

Nakratko povedano on vsebuje sledeče:

Vidovdanska ustava je sprejeta brez Hrvatov. Brez Hrvatov in proti njim je uveljavljena tudi ustava z dne 3. septembra 1931., t. j. za casa vojnofasistične diktature. Zato je potrebno, da sedanja ustava pade in da se ustvari nov državni red, nova ustava, ki naj bo sprejeta brez preglasavanja, t. j. ki naj se uveljavi le tedaj, če jo sprejme večina srbskega, večina hrvatskega in večina slovenskega naroda. V ta namen se mora sklicati konstituenta na podlagi novega sporazumnega volilnega zakona. To pa lahko izvede samo nova vlada, ki naj bo sestavljena iz predstaviteljev strank UO in SDK. Ta vlada bo razpisala nove demokratske volitve za ustavotvorno skupščino (konstituentno). Ta sporazum so podpisali Macek, Adam Davidovic, A. M. Stanojevic, Ljuba Davidovic in Jov. M. Jovanovic.

Kolikor pomanjkljiv naj bi tudi bil ta sporazum, on je tak, da mora najti v širokih ljudskih množicah odobravanje, zakaj ni dvoma, da je v primeri z vsemi režimi dosedanje jugoslovanske politike ocviden napredek. Zato je razumljivo, da je moral vzbuditi v politični javnosti Jugoslavije precejšno pozornost in da so morale vse politične stranke zavzeti

nasproti njemu stališče. Stališče nasproti temu sporazumu je moral zavzeti tudi sama Stojadinovičeva vlada.

Kakšno so ta stališča?

Jasno je, da so morale predvsem fasistične skupine ta Sporazum silovito napasti. Med temi se posebno odlikuje ljubljansko "Jutro", ki podtika celo "Slovenca" in voditeljem bivše SLS, da so za "boljševizem", ceprav tudi leti odločno odklanjajo "Sporazum". Dr. Banjanin je ostro interpeliral vlado v Skupščini zaradi sporazuma in razni drugi fasistični glasovi klicejo "zakon o zasciti države" nad glave tega novega političnega bloka.

Vlada sama se odnosi zelo oprežno nasproti Sporazumu in izgleda, da se zaveda nevarnosti, ako bi poskusila s silo nastopiti proti sporazumskem. Dr. Stojadinovic je imel 24. oktobra na kongresu mladine JRZ velik govor, v katerem je odgovoril na Sporazum. Not glavni razlog, da se JRZ ne more pridružiti takemu sporazumu, navaja on to, da ne more dovoliti, da "se obstoječe ustavno stanje spremeni po poti in načinu, ki ni predviden v obstoječi ustavi". Gosp. Stojadinovic je seveda že pozabil, na kak način in po kakem potu se je spremenila Vidovdanska ustava!

Bolj energično nastopa proti Sporazumu srbski minister dr. Miha Krek. Na nekem shodu v Kamniku je dr. Krek navel kot najtehtnejši razlog, zakaj se ne more spremeniti ustava sedaj to, da je kralj mladoleten in da se brez polnoletnega kralja tako gotove ustave ne da spremeniti, kakor je amen y očenasu. Miha se vsekakor ni zavedel kake nerodna je ta parola tako zanj, kakor za njegovega mladoletnega kralja ter Karadjordjevičevu dinastijo. Zakaj, ako je kraljeva nedoetlnost največja prepreka za sporazum med narodi Jugoslavije, potem se bodo kajpada morali ti narodi vprašati, če sta kralj in dinastija sploši potrebna demokraciji ljudstvu v Jugoslaviji.

Proti sporazumu se je izjavil tudi dr. Vesnjak, znani voditelj JRZ v Sloveniji, na neki konferenci te stranke v Ptuj. On pridiga to, da smo Slovenci premladen narod, da bi smeli dati priloznost

velesrbstvu, ki da je zelo močno v Jugoslaviji, da z vso silo pritiska nanje. O, iznajdljivi so slovenski reakcijski voditelji JRZ!

Slovenski voditelji JRZ se zadovoljujejo z rarsitvijo "avtonomnih pravic" banovin. To jim tudi Stojadinovic obeta. To se pravi, da se zadovoljujejo z denozja slovenskega delovnega ljudstva, ki ga izsesajo iz stava, z velesrbsko reakcijo.

No slovensko delovno ljudstvo misli drugače in se bo seveda postavilo po robu takim reakcijskim teorijam svojih krvososov. Ono sahteva svojo narodno osvobodjenje kakor hrvatski narod.

Tudi socialisti — vsaj v Sloveniji — izgleda, da so zavzeli odklonilno stališče nasproti Sporazumu.

Odklanjati Sporazum novega demokratskega bloka iz kakršnihkoli razlogov ne more stvarno nič drugega pomeniti, kakor pomagati Stojadinovicu, njegovi reakciji infasizmu. To je danes tem večja politična napaka, ker je boj proti konkordatu (ki se ga vladá ne upa predložiti v Senatu ter ga uveljaviti) toliko razrahljali in podkopali Stojadinovičev režim, da je danes mogoče mobilizirati široke ljudske množice proti njemu ter ga z uspehom napasti. Največja siskost tega sporazuma je seveda to, da v njem ni zastopano delavstvo, ki bi moralo biti motorna sila boja proti Stojadinovičevi reakciji in infasizmu. Toda ravno tako bi moralo delavske stranke in njihove organizacije strniti, da takó pritegnejo k sebi druge demokratske — zlasti kmečke — skupine ter ustvarijo široko ljudsko fronto, ki edina jim more omogočiti sodelovanje v takem sporazumu.

Zato je nasa Komunistna Stranka v Jugoslaviji prav napravila, ko je javno izjavila, da pomeni Sporazum napredek v jugoslovanski politiki. Sporazum je napredek v osvobodilni politiki narodov Jugoslavije in zato pozdravljamo ta napredek. Sporazum nas v celoti ne zadovoljuje, toda napravljen je prvi korak in pri vsej nasi kritiki, je nasa ocena tega akta pozitivna.

STO SE PIŠE O NAMA

Komunistički juturni list "El Sol" u broju od 17. novembra novembra o. g. donosi veliki članak druga Cl. Cimorra o 15. Internacionalnoj Brigadi i njenom komandantu, nasem zemljaku drugu Vl. Copicu. U članku je dana slika i životopis druga Copica, negdasnjeg borca za Oktobarsku revoluciju, kasnijeg komunističkog narodnog zastupnika u parlamentu Jugoslavije i danasnjeg borca za slobodu Spanije. U članku se vrlo lijepo govori o njegovim licnim zemljacima i prijateljima, tj. o nasim slavim "Dimitrovcima" i drugovima Amerikanima i Englezima, koji sačinjavaju najveći dio njegove brigade.

SABIRNI ARCI ZA ŠTAMPU

1937

3. XI. 37.	
Ostatak obracuna.....	12.166.35
Bataljon "Dimitrov"....	1.530.—
Iz Benikasima.....	1.627.—
Drugarica Milica.....	100.—
6. XI. 37.	
Polit. Baza za fond antifasista	1.000.—
Casa Ibañez.....	260.—
8. XI. 37.	
Casa Ibañez.....	600.—
9. XI. 37.	
Hoppe	1.000.—
2. XI. 37.	
Baterija 45. div. "Liebknecht"	185.—
Drug Furman.....	50.—
15. XI. 37.	
Hospital Pontones.....	355.—
10. XI. 37.	
Casa Ibañez.....	225.—
20. XI. 37.	
Jeronic i Nesic.....	50.—
	19.148.35
U efektivima...	1.000.—
Svega...	20.148.35

Soudruzi cesi a slovačy!

Organizujte dopisivani a posilani fotonimek do naseho casopisu.

OD STARE GARDE VOJNI POLOZAJ U KINI

Doslo nam je do ruku — slučajno prije nego adresatu — pismo starih boraca iz redova radničke klase Jugoslavije, druga Sime i drugarice Zore, svom nekaku. Mi ga objavljujemo ovde u izvancima radi glasu i ponosni na pohvalu stare garde.

Dragi nas mili Danko!

...a danas ti se javljams pismom. Ozbiljno smo se zabrinuli za tvoje zdravstveno stanje. Mozda si ipak pogresio sto nisi poslusaio lekare, vec se poluzdrav vratio u bataljon. Medjutim nadamo se i zelimo da si vec koliko-toliko sa zdravljem bolji i da opet gadjas, onako majstorski, kako ti to umes, te gadove, fasiste. Ti kazes da je za tebe svetac kad dobijes pismo od nas. Onda mozes sebi zamisliti kakav je tak kod nas svetac kad dobijemo glas od tebe. Cita se pismo i po deset puta. Pa ne samo da citamo mi; tako tesnogrudi i sebicni mi nikada nismo bili. Citaju ga i drugi drugovi; ono se prevodi i ide dalje u zidne novine i svi koji citaju vase vesti, raduju se vasim pobedama i vasa hrabrosti. Tvoja dva posladsnja pisma su procitana na skupstini drugova. Mogu ti kazati — niko nije stedio dlanove. Jasno da smo i mi

aplaudirali i kao svome, a jos vise, hrabrome borcu i drugu. Ti pises da ne sumnjamo u vasu pobedu — ona je osigurana. Veruj mi, strahujemo za vas i vase zivote. Vidimo vas sve neizmerno; ima svakojakih osecaja — ali da ce nasa pravedna stvar pobediti u to nikada nismo posumnjali. Tvoje reci: ako mi padnemo zamenice nas drugi — nalaze odjeka u nama. Mi znamo da to nisu puste fraze — da je to odlucini i rjesiteljni boj. — Tvoja pisma — jedno od drugog muzevnije i iskrenije, zrelije rekli bi — izazivaju buru najlepsih osecanja u nama. A kad se zamislim — vidim, da cemo se i mi morati uciti kod vas, i mi se toga necemo stideti, svesni teskih i gorkih iskustava koje prezivljujete boreci se sa najljucim neprijateljem covecanstva.

Rado bi ti rekli: i dalje tak — ali cisto nas je sramota davati ti takve savete, kad vidimo da si posao pravom stazom, koja tebe i sve vas vodi zlatnim slovima kojima ce istorija pisati vasa dela i imena. Kao borci mozemo samo da vam zavidimo sto i nas nije posluzila sreca, da smo od prvog dana svama, i ako razumemo da ne mozemo svi biti tamo.

SIMO I ZORA

RDJAVE VIJESTI

Culi smo, da neki pop, jedan od sefova Frankove spijunske sluzbe, ima album fotografija drugova iz Internacionalnih Brigada. Te su mu fotografije pribavile madridske i dr. ljepotice, kojima drugovi internacionalci izrucuju ili cak salju postom svoje fotografije, ponekad sa svim potrebnim biografskim podacima, ponekad cak ne samo svoje, nego i takove, gdje su se slikali s drugim drugovima, a redovno na prvi zahtjev ili cak bez ikakvog zahtjeva.

Upozoravamo drugove da to nije nimalo otmeno, a jos manje oprezno.

Sire se glasovi da se neki nasi zemljaci — narocito oni koji rado svrljaju po pozadini — izdaju za neke fantasticne "Ruse"; cak dokazuju to time sto su "pravoslav-

ni" ili sto na rastanku znadu reci "zdravstvujte".

Istina je da su Spanjolci — zahvalni Rusiji za njenu veliku pomoc — zeljni da vide kog Rusa. Ali neka takvi nasi "Rusi" ne misle da Spanjolci ne znadu razlikovati Rusa od — magari. Magaraca u Spaniji, kao sto se zna, svaka kuca ima nekoliko i potraznje za njima nema.

Cujemo da se neki nasi drugovi koji rade u Albaceti (imena za sad propustamo) ne znaju najpristojnije ponasati ni prema drugovima zemljacima ni prema spanjolskim gradjanima.

Neka ti drugovi prime k znanju, da je dobro ponsanje narodni obicaj u Spaniji i da smo mi duzni postovati u ovoj zemlji ne samo zakone nego i obicaje.

Prema poslednjim vestima broj japanske vojske na azijskom kontinentu iznosi vise od milion vojnika. Od njih se oko 450 hiljada nalazi u Mandzuriji, gde je partizanski pokret poprimio ogromne razmere, oko 100 hiljada na granici Mongolske Narodne Republike i oko 500 hiljada na frontovima Sangaja, Severne i Juzne Kine. Osim toga na sangajskom frontu je skoncentrisano 2/3 celokupne japanske mornarice. Pa ipak ni posle 3 meseca rata Japan ne moze da se pohvali ni jednom odlucnom pobedom. Sangaj ni do danas nije pao, a u provinciji Sansi je japanska armija pretrpila nekoliko osetljivih poraza od 8. kineske narodno-revolucionarne armije (tako se sada zove kineska Crvena Armija).

U severnoj Kini je japanska armija, u prvo vreme ne nailazeci na ozbiljan otpor, zauzela provinciju Hopei sa gradovima Tientsin, Peiping i Paoting i prodrla na teritoriju provincija Sansi i Santung, gde je nastupala duz zeljezniceke pruge na jug i zapad. Tu se sukobila sa 8. kineskom narodno — revolucionarnom armijom, pretrpila ogromne gubitke u ljudima i ratnom materijalu i nalazeci se u opasnosti da bude opkoljena, uzmakla na celom frontu. Osmu kinesku armiju je razbila plan japanske vojske u zapadnom delu provincije Sansi, zauzela na severu gradove Gnauilin i Lincju, usla u provinciju Cahar, gde je zauzela okruzni grad juznog Cahara Weisjouj i prisilila japansku vojsku da odstupi prema Kalganu. Brdski klanac Pinsingnan, u provinciji Sansi, koji ima veliki strateski znacaj, prelazio je nekoliko puta iz ruku u ruke, stajao je japansku vojsku vise od 10 hiljada zrtava i ostao je u rukama 8. kineske armije.

Osnovi i cine bazu masovnog partizanskog pokreta. Pojedine jedinice 8. armije, vode partizanski rat u pozadini neprijatelja. Ti odredi vrlo brzo rastu, jer im svugde pristupaju mnogobrojni iz mesnog stanovnistva. Oni operisu kao sastavni deo 8. armije. Kakva su sila i kakvu predstavljaju opasnost za neprijatelja moze se videti iz toge sto su nedavno unistili ceo 71. puk 11. japanske divizije i sada ugrozavaju da preseku zeljeznicki saobracaj medju japanskom pozadinom i japanskim prednjim polozajima na sektoru zeljezniceke pruge Beipsin-Honkon cime bi opkolili i odrezali od svojih baza oko 50000 japanskih vojnika.

U sanbajskom rajonu kineske vojske napustajuci Capej, koji je polurazrusen i sav u plamenu, povukla na bolje pozicije, koju nisu izlozene artiljerijskoj vat japanske mornarice i cvrsto drzi u svojim rukama ostali deo Sangaja. Tri meseca je kineska vojska drzala u svojim rukama Capej koji je Japan racunao da zauzme odmah prvih dana i koji se misljenju engleskih i americkih vojnih strucnjaka nije mogao drzati vise od 10 dana. Japan je trebalo 3 meseca da na tom malom delu fronta od 50 km. drzine uz pomoc 150 hiljada vojnika, 1200 topova, 2/3 svoje mornarice, uz ucesce 150 - 200 aviona dnevno i primenom otrovih gasova-zavojuje 25 km. duboku teritoriju.

Kolike je ogromne zrtve pretrpela japanska vojska vidi se po primeru Decana, cije je zauzimanje kostalo Japan vise od 20 hiljada ljudi. Za svaki kilometar je Japan platio hiljadama mrtvih i ranjenih Heroizam, izdrzljivost i disciplinovanost kineske vojske su tako veliki, da je to prisiljena da prizna i sva engleska, americka i francuska burzoaska stampa.

U toku ova tri ratna meseca je nacionalno oslobodilacki pokret u Kini ogromno porastao. Glavna parola pokreta je zahtev da se nikakvi japanski zahtevi ne prime i da se protiv japanske agresije vodi oruzani otpor do ponedonosnog zavrsetka. Cela je zemlja ujedinjena i gradjanski rat i unutrasnjosti je prekracen. Pobeda je politika Komunisticke Partije o jedinstvenom nacionalnom protujapanskom frontu. Tri meseca zato protiv kineskog naroda — to je samo pocetak nacionalnog oslobodilackog rata, jer tek sada stupaju u akciju ogromne snage jedinstvenog narodnog fronta 450 miliona Kineza.

FRIC

DRUGOVI!

Dopise saljite na adresu:

Carlos Ortega, Socorro Rojo.

Plaza Altozano, 63-E. Albacete.

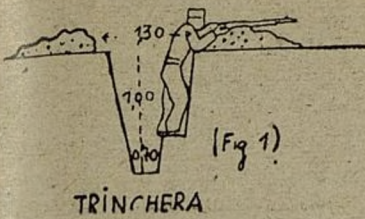
REDAKCIJA

INREGLAS MILITARES

TRINCHERAS Y RAMALES

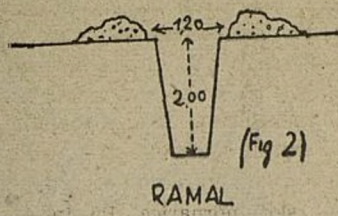
Una trinchera es una zanja, preparada para disparar (figu-

TRINCHERA

ra 1). Un ramal es una zanja para la circulación.

Las trincheras y ramales deben tener las condiciones siguientes:

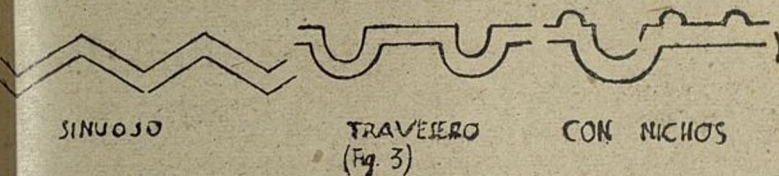
RAMAL

1. Escapar a la vista desde tierra, eligiendo un trazado favorable, explanando el terreno y disimulando las tierras removidas.

2. Proteger de las explosiones, para lo cual deben ser estrechas,

profundas y bien protegidas por los lados.

3. Protección contra los efectos de la enfilada, para lo cual su trazado debe ser sinuoso, de travesero, o con nichos.

PARA CAVAR

LAS TRINCHERAS Y RAMALES

1. Trabajo en línea.

La excavación se emprende por todo el personal a la vez. El trabajo es rápido, pero exige cierta seguridad al hacerlo.

La tropa se divide en brigadas (un pico por cada pala en terreno medianamente duro) que se disponen a lo largo del trazado

(un metro de distancia entre cada dos hombres).

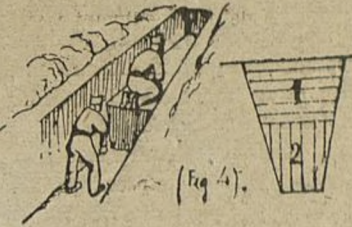
A la señal de "comenzar", cada brigada delimita su tarea por una raya hecha a pico. Ataca su área en una anchura menor de la necesaria, perfilando después los taludes. Las bermas (caída del talud) deben ser de treinta centímetros por lo menos.

Hay que conservar cuidadosamente la tierra superficial para disimular luego el parapeto.

2. Trabajo de zapa.

La excavación se empieza desde un extremo. El trabajo es lento, pero es el único posible cuando se está a poca distancia del enemigo.

El trabajo puede ejecutarse de una vez (en toda su profundidad) o en dos veces (una parte de avance y el resto por hombres situados detrás).

El pico de cabeza cava una ranura a cada lado de la zanja y luego abate la tierra intermedia, desliza los escombros entre sus piernas, hacia atrás, con una pala de mango corto, dejando la pala para que vierta fuera el escombros. Así avanza por trozos de veinte a treinta centímetros. En estos trabajos hay que protegerse contra los disparos en enfilada.

3. Procedimiento mixto. (Trabajo rápido bajo la amenaza del fuego.)

a) Los soldados, desplegados en línea, se meten en los agujeros de las granadas enemigas o se acuestan en el suelo y cavan en el mismo sitio en que se encuentran.

b) Tratan de unir, por un trabajo de zapa, los refugios individuales antes mencionados.

DEFENSAS ACCESORIAS

Las defensas accesorias son obstáculos dispuestos delante de las líneas de defensa para detener al enemigo bajo el fuego.

Las alambradas son las principales defensas accesorias, y pueden ser: alambrada normal, alambrada baja, alambrada con el enrejado, postes alambrados, alambrada plegable y erizo.

La alambrada normal se forma por un espino artificial (o alambre liso) sostenido por esta-

ALAMBRADA NORMAL (Fig. 5)

cas (cada una de ellas tiene diez centímetros de diámetro y un metro de longitud, de la cual treinta o cuarenta centímetros están empotrados en el suelo).

Cada estaca está unida a la siguiente por cuatro alambres: uno arriba, otro abajo y dos diagonales.

En las alambradas bajas, las estacas no sobresalen del suelo más de treinta centímetros.

VOJNI POLOZAJ U SPANJI

fasisticke protunapade. Severo-zapadno od Madrida su primecena mnogobrojna premanjanja fasistic-kih taupa.

Na aragonskom frontu su nase trupe severno od Hueske izvele uspesne operacije prema industrijskom gradu Sabiwonigo, cija preduzeca sada ne mogu da rade. Nase su trupe za to vreme provele takodjer uspesnu ofenzivu na sektoru Puentes de Ebro i zauzele brdo Sillero, koja ima velik strateški značaj.

U tim operacijama se narocito istakla nasa avijacija. Njoj je uspelo da se nezapazeno primakne aerodromu Garapifillos nedaleko Saragoze i da tamo unisti 40 fasistickih aviona (uglavnom bombardera) Uopce sve vazdusne borbe pokazuju, da je nasa avijacija kvalitativno mnogo bolja. Tako su

gubici fasisticke avijacije od I.VIII. do I.XI. skoro cetiri puta veci. Za to vreme je unisteno 160 fasistickih aviona, dok je nasa avijacija za to vreme izgubila samo 45 aparata.

U Asturiji je hiljade rudara "dinamiteros" otislo u planine, odakle vode partizanski rat u pozadini fasista. Oni bacaju u vazduh mostove, ruse zeljeznice poteve, napadaju i unistavaju manje fasisticke odrede i t. d. Partizanski pokret se uopce siri na svojoj teritoriji zauzetoj fasistima. Partizanski odredi u Galiciji, Cese-resu i Mesidi privukli su s fronta znatne fasisticke sile. U gradicu Motrillu radnici su napali na fasisticki garnizon, razoruzali ga, zauzeli tri topa pobegli uplanine i organizovali partizanski odred. Osim toga sve su cesci slucajevi

oruzanih sukoba spanskih jedinica s talijansko-nemackim okupatorima. U Granadi i Saragosi su te borbe imale takav razmah, da je upotrebljena avijacija i artiljerija. Nezadovoljstvo pocinje prodirati cak i medju marokanske trupe. Tako je nedavno zeneski list "Journal de Nation" saopcio o hapšenju 150 marokanaca iz 10. afrikanskog streljackog puka, jer su se otkazali da se iskrecaju u Spaniji. To jasno ukazuje na sve vece nezadovoljstvo i nesigurnost Frankove pozadine.

Republikanska Spanija je danas uprkos gubitka Severa mnogo jaca nego pre nekoliko meseci. Godina dana herojske odbrane Madrida i dve ofenzive poslenje pokazale su kako je to pravilno rekao general Miaja "sta moze da ucini narod koji nece da postane fasisticko roblje".

P. F. 193

Los estudiantes españoles a sus hermanos estudiantes yugoslavos

Con intensa emoción, con la emoción propia de un estudiante español que coopera en la defensa de la capital de la República Española, dedico un saludo ferviente a los estudiantes de Yugoslavia, que con heroísmo inigualable luchan al lado de la juventud de mi Patria, en pro de la Independencia y Libertad de España, al mismo tiempo que en defensa de la Libertad, el Progreso y la Paz de la Humanidad.

A pesar del régimen de opresión existente en Yugoslavia, o mejor dicho, precisamente ante el temor explicable de que el esclavizamiento de España, a por las hordas invasoras traería como consecuencia fatal la persistencia en su país y en otras naciones del mundo de un sistema de injusticias y regresión a etapas históricas ya superadas, los estudiantes yugoslavos, a la vanguardia de la juventud de ese hermoso país, sediento de cultura y libertad, se enrolaron en crecido número en las gloriosas Brigadas Internacionales.

Los campos de Quinto, Belchite, Jarama, Brunete, Villanueva de la Cañada, Romanillos..., saben de las hazañas heroicas del Batallón "Dimitrov" y "Diura Diakovich", de la Compañía "Matia Gubec" y de la Batería "Petko Miletich".

Nuestro Madrid, la invicta capital de la República Española, no olvidará jamás los nombres de héroes como Krizay, Lipovsek, Rancinger... Los jóvenes españoles, los estudiantes madrileños de la Federación Universitaria Escolar (U. F. E. H.), tienen grabado en su memoria con signos indelebiles, con letras de sangre, el comportamiento abnegado, la conducta heroica de sus camaradas yugoslavos, que luchan en España con tanto tesón y coraje, porque saben que la causa de la España republicana, la causa de la juventud progresiva de España, es una causa universal, en la cual se encuentra comprometido el porvenir de toda la juventud del mundo.

Saben los estudiantes yugoslavos que el Ejército Popular defiende la Libertad, la Paz y la Cultura.

Frente a los intentos opresores de las hordas reaccionarias se encuentra un pueblo que desea vivir libre, que ansía gozar de una libertad tal, que el bien colectivo no se vea amenazado por el imperio absoluto de una minoría de terratenientes, grandes banqueros,

militares traidores y curas apóstatas.

Frente a los deseos criminales, alimentados por fascismos extranjeros, de aventurar a nuestra Patria en empresas imperialistas, cuyo resultado final sería la privación perpetua de la independencia de España y su situación más o menos patente de guerra respecto a los demás países, nosotros propugnamos por una España que, después de haber hecho respetar debidamente su dignidad de nación libre, viva en paz con las demás naciones y sólo se preocupe del bienestar y felicidad de sus ciudadanos.

Frente a las huestes fascistas, que arrasan ciudades, asesinan a la población civil, destruyen Bibliotecas, Museos, monumentos en que se encierra el ingenio y saber de generaciones hispanas; que bombardean hospitales, escuelas; que eliminan a los sabios y artistas que caen en sus manos; que preparan para la juventud un régimen de terror, miseria y oscurantismo peor que el de la Edad Media; frente a este conglomerado heterogéneo de españoles renegados, "condottieri" italianos, alemanes, moros y "tercio", frente al panorama oprobioso que nos señalan se yergue valeroso y pujante un pueblo noble, celoso de su dignidad e independencia, que salvaguarda sus obras artísticas y culturales; que pone al abrigo de la metralla facciosa a sus hombres de ciencia y a sus artistas; que en la retaguardia y en los frentes realiza con toda intensidad una obra gigantesca de educación e instrucción de unas masas campesinas y obreras, mantenidas por sus antiguos opresores en un estado terrible de incultura y analfabetismo.

La juventud intelectual de España y el extranjero no puede por menos que sentirse compenetrada con la labor de un pueblo viril, como el español, que al propio tiempo que en las trincheras defiende con las armas en la mano su honor y el pan de sus hijos, presta una atención especial a los problemas culturales y se preocupa de forjar generaciones fuertes y sanas a través de las prácticas gimnásticas y deportivas.

Las Milicias de la Cultura en los frentes, los Hogares del Combatiente, el Comisariado de Guerra, la Universidad Popular, las Brigadas Culturales de lucha con-

tra el analfabetismo en el campo, el Consejo Nacional de Educación Física, son todos ellos instituciones que demuestran el ansia de capacitación que siente nuestro pueblo y la comprensión de sus problemas por parte del Gobierno del Frente Popular.

Mientras los facciosos cierran en su territorio los cuarenta Institutos que permanecían abiertos, en la España leal se abren Institutos para obreros y se facilita el acceso a otros muchos Institutos (en Madrid funcionan tres, con una matrícula aproximada a los dos mil alumnos) por medio de disposiciones tan revolucionarias como el Decreto sobre becas y subsidios a los estudiantes necesitados y a los jóvenes inutilizados en la guerra.

Los estudiantes españoles vemos en el fascismo la barbarie, la incultura más espantosa. En cambio, percibimos de antemano que el triunfo de la causa popular traerá consigo una era de progreso, prosperidad y dicha para la juventud. Por esto, el estudiantado de nuestra Patria ha sabido dar sus mejores dirigentes, sus afiliados más preclaros a la causa antifascista. Jiménez Carrasco, Cuartero, López, De la Loma, Navas..., héroes gloriosos caídos en el campo de batalla. Tagüña, Bárcena, Samuel Pool, Cobacho, Pedro Moral, Jefes de División, Comisarios políticos, Capitanes, son nombres que honran, que dignifican a nuestra gloriosa U. F. E. H.

Y junto a ellos nosotros tenemos muy fijos en nuestra memoria los nombres de los estudiantes e intelectuales de las Brigadas Internacionales, a los que tanto debe nuestra Patria. Por ello, la U. F. E. H. ha designado miembros de honor a los estudiantes de dichas Brigadas.

A los estudiantes de Yugoslavia, a los héroes del "Dimitrov", "Diura Diakovich", "Petko Miletich", vaya la expresión emocionada del cariño y admiración de los estudiantes de Madrid y de toda España.

¡Salud, hermanos yugoslavos! ¡Por la Victoria, por el Progreso, la Paz, la Cultura y Libertad de la Humanidad oprimida, luchemos hasta la muerte contra el fascismo internacional!

RAFAEL MORAL LOPEZ

Comisario general
de la U. F. E. H. de Madrid.
Del Consejo Central
de la U. F. E. H.

Federación Universitaria Escolar

Comisario general.

A los estudiantes yugoslavos de las Brigadas Internacionales.

Estimados compañeros: Por la presente tengo el honor de transmitir el acuerdo tomado por el Comité Ejecutivo de la Unión Federal de Estudiantes Hispanos (U. F. E. H.), en su última reunión, de nombrar Miembros de Honor de nuestra Organización a los estudiantes extranjeros que luchan en las filas de las Brigadas Internacionales.

Jugoslavenskim studentima Internacionalnih Brigada

Postovani drugovi,

Cast mi je poslali vam odluku Egzekutivnog Komiteta Federalne Unije Spanjolskih Studenata (U. F. E. H.) donesenu na Polsjednjoj sednici kojom ona imenuje inostrane studente koji se bore u redovima Internacionalnih Brigada svojim pocasnim clanovima.

Tekst rezolucije glasi:

"Federalna Unija Spanjolskih Studenata ponoseci se svojim drugovima inostranim studentima koji se sa tolikim herojstvom bore u redovima Internacionalnih Brigada da uniste fasizam i da sprece da se uspostave u nasoj domovini njegovi kriminalni principi, odlucila je imenovati ih Pocasnim Clanovima U. F. E. H. i uspostaviti sa njima istu vezu kao i sa redovnim clanovima.

Sjajno drzanje tih mladih pozrtvovanih drugova, koji su ostavili svoju zemlju i svoje studije da se svrstaju u celicni zid Internacionalnih Brigada zasluzuje postovanje sa strane spanjolskih studenata. U. F. E. H. se ponosi njima i donosi ovu odluku u znak bratske solidarnosti i ljubavi."

Sa antifasistickim pozdravom

Za Komitet:

Generalni sekretar,

RAFAEL MORAL

Madrid, 23-XI-1937.

DIANA, U. G. T.-Larra, 6.-MADRID